

се изгуби изведнажъ, незабелѣзано да се изпари. Вие ще кажете: да не знаемъ, къде е гробътъ му, туй не е по Бога. Каква философия има въ този гробъ? Та нима съврѣменнитѣ хора, като знаятъ гроба на Христа, се поправиха? Отъ 2000 години хората все ходятъ и се връщатъ отъ гроба на Христа, но питамъ: какво научиха отъ това ходене и връщане? Гледамъ нѣкои, отъ религиознитѣ казватъ: дано спечеля малко пари, та да отида на гроба на Христа. Какво отъ това? — Ще отидешъ тамъ съ едни изкривени идеи, ще се върнешъ съ други изкривени идеи. Ще отидешъ съ единъ дяволъ, ще се върнешъ съ десетъ. Нѣкои ще възразятъ на това.

Казвамъ: въ свѣта ние нѣма да живѣемъ за себе си. Като казвамъ, че нѣма да живѣемъ за себе си, разбирамъ, че ще живѣемъ за Бога, и схващанията ни ще бждатъ разумни, тѣй както е въ великия организъмъ. Ние не сме дошли въ свѣта да смушваме Божественото тѣло. Ние не сме дошли да смушваме Божествения редъ и порядъкъ. Всички онѣзи малки мушици, всички онѣзи най-дребни същества ние почитаме, защото знаемъ, че тѣ влизатъ въ Божествения организъмъ. Нѣкой пжтъ азъ казвамъ, че волътъ е интелигентенъ. Като казвамъ, че волътъ е интелигентенъ, подразбирамъ, че е интелигентенъ като волъ. Но подразбирамъ още, че ако му се дадатъ условия като на човѣкъ, и той ще се прояви тѣй, както и човѣкътъ. Като казвамъ, че мушицата е интелигентна, подразбирамъ, че ако и се дадѣтъ условия като на човѣкъ, и тя ще се прояви тѣй както и човѣка. Ако на човѣка се дадѣтъ условия като на единъ ангелъ,